

Под-младий му съвременикъ Шилеръ нѣмалъ врѣме да се вѣспита и да живѣе така охолно. Той се родилъ въ Швабия; на млади години изучилъ лѣкарска та наука, и станалъ воененъ лѣкаръ. Нѣ Шилеръ като обичалъ много поезията и театръ тъ побѣгналъ отъ виртембергска та служба. Той много сполучилъ съ първа та са трагедия »Разбойници«, която е пълна съ буйно младежко въображение; когато тя се прѣдставила на германский театръ, той много се прочулъ съ нея. Шилеръ оште много врѣме живѣлъ въ сиромашия и трѣсилъ спокойно място за работа. Най-сетнѣ приятель тъ му Гете помогналъ да стане учителъ на историята въ Енско то всеучилиште; а послѣ то повикали на служба въ Веймардский дворъ. Тамъ той и умрѣлъ оште младъ и зеленъ (1805). Шилеръ най-много се прочулъ съ исторически ти си трагедий; отъ тѣхъ най-добри са: »Валенштайнъ« и »Вилхелмъ Телъ«. Поетически списания на Гете и на Шилера много помогнали да се развие вкусътъ за изящната книжнина и да се разбуди патриотизъмъ въ Германия.*)

XXXIII. СЪВЕРНА И ИСТОЧНА ЕВРОПА ВЪ XVIII ВѢКЪ.

1700—1709—1821.

Швеция и съюзъ на три тѣ държави. Петръ Великий. Карлъ XII и голѣма Сѣверна война. Нарва. Карлъ въ Полша. Походъ въ Русия. Полтава. Петръ на Прутъ. Ништадский миръ. Густавъ III. Стокхолмский прѣвратъ. Война съ Русия. Струензе и прѣобразования въ Дания. Линей. Русия слѣдъ смѣртта на Петра Великий. Състояние на Полша. Августъ III и Лешчинский. Станиславъ Понятовски. Барска конфедеранция. Майска конституция. Раздѣление на Полша.

Когато въ югозападна Европа ставало борба за ис-

*.) Въ втора та половина на XVIII вѣкъ живѣлъ и прочутый Кантъ, който се има за башта на най-новата философия. Той чель философски скаски въ всеучилиште то на народний си градъ